

منشکر ۴۱

حزب کمیونسٹ کارگری - حکمتیست

۲۹ مرداد ۱۳۸۹
۲۰ اوت ۲۰۱۰

خالد حاج محمدی

افریقای جنوبی یک میلیون نفر در اعتصاب

از روز چهارشنبه ۱۸ اوت یک میلیون نفر از کارگران و کارمندان بخش دولتی آفریقای جنوبی برای افزایش دستمزدها و کمک هزینه مسکن دست به اعتصاب زده اند. تا کنون چندین نشست میان نمایندگان دولت و نمایندگان ائتلاف اتحادیه های کارگری آفریقای جنوبی که یک میلیون و سی صد هزار عضو دارد صورت گرفته اما توافقی حاصل نشده است. خواست کارگران و کارمندان اعتصابی ۸ و ۶ دهم درصد افزایش حقوق و هزار "زند" حق مسکن در ماه است، و دولت تنها با ۷ درصد افزایش حقوق و ۶۵۰ "زند" حق مسکن توافق کرده است. این اعتصاب معلمان، کارکنان بخش خدمات درمانی، بخشی از ماشین سازیها، حمل و نقل و گمرکات و... را شامل میشود. در حال ۹۰ درصد مدارس تعطیل و بخش اعظم مراکز درمانی، کارگران بخش خدمات عمومی و... در اعتصابند.

"کاسترو انگوئیزه" نماینده اعتصابیون در استانهای "کیپ شرقی" و "پورتالیزابیت" که کارگران شرکت های خودروسازی توپوتا، بی.ام.و، جنرال موتورز و کرایسلر را در بر میگیرد، اعلام کرده است که در صورت عدم توافق دولت با مطالبات آنها، کل ۵۰ هزار کارگر عضو

صفحه ۲

عراق بعد از خروج نیروهای آمریکائی

مصاحبه رادیو پرتو با کورش مدرسی

این متن پیاده شده مصاحبه کورش مدرسی با رادیو پرتو است که به همت آسو فتوحی سرا پیاده شده و توسط مصاحبه شونده ادیت گردیده است. فایل صوتی این مصاحبه از روی سایت حزب حکمتیست قابل دسترسی است.

رادیو پرتو: فضای سیاسی خاورمیانه با تشنجیات حدی روبه رو است. ایران و جمهوری اسلامی در مرکز این گرداب سیاسی قرار گرفته است. پایان ماه اوت نیروهای آمریکائی از عراق خارج خواهند شد از همین حالا بحث بر سر عمق بحران سیاسی در راه در عراق است. افغانستان دارد خودش را برای فردای عقب نشینی نیروهای آمریکائی آماده میکند. تردیدی نیست که نیروهای نظامی آمریکائی صلح و آرامش و زندگی عادی و نجات از دیکتاتوری و نیروهای ارتجاعی را به ارمان نیاورند. اما بحث بر سر این است که بعد از آن کدام نیروها سرنوشت منطقه و مردم را رقم خواهند زد؟

کورش مدرسی دبیر کمیته مرکزی حزب حکمتیست دعوت من را برای گفتگویی در این زمینه قبول کردند. کورش مدرسی! اولین سوال من این بود که آمریکا خروج نیروهایش را عقب نشینی

اسد گلچینی

صدقه و صلوات، به جای HSE

در صنعت نفت

قوانین و مقررات قابل قبول و امروزی مربوط به "HSE" سلامتی و ایمنی محیط کار" در کشورهای پیشرفته بدون تردید در همه مراکز بزرگ و کوچک کار در ایران خواست کارگران و کارکنان آنهاست.

بسیاری از محیط های کار در ایران بدرست از سوی کارگران قتلگاه آنان نام

مصطفی رشیدی

قهر طبیعت، قهر سرمایه در پاکستان

طی سه هفته اخیر و با شروع بارشهای سنگین و بی پایان بخش بزرگی از پاکستان دچار لطمات بزرگی گردید. مناطق عظیمی از فلاتهای مرکزی این کشور زیر آب قرار گرفتند. مناطق مسکونی، مزارع و جاده ها ویران گشتند.

صفحه ۲

کارگران جهان متحد شوید!

اینکه در چندین ماه گذشته، حول انتخابات در عراق، عربستان سعودی و آمریکا شروع به تقویت مالی، سیاسی و نظامی جریانات ناسیونالیست طرفدار خود کرده اند و در پروسه مبارزه انتخاباتی و بعد از آن عملاً یک نیروی سیاسی متشکل تر طرفدار خود را به میدان کشیده اند.

در نتیجه بالانس قدرت و کشمکش میان نیروهای سیاسی در عراق در همان سطح کنونی باقی میماند و عراق کماکان در یک حالت بی ثبات و پادروها باقی میماند. این وضع تا وقتی که یکی از جنبش ها و نیروهای سیاسی - اجتماعی بتواند با سيطرة خود آینده با ثبات تری را برای عراق بیورد اوضاع کمابیش به همین صورت فعلی باقی خواهد ماند، نیروهای اصلی سیاسی و اجتماعی عراق فعلاً نفعی در برهم زدن این به اصطلاح آرامش را ندارند و گمان نمیکنم که اوضاع به شکل اساسی ای تغییر کند.

رادیو پرتو: به شکست آمریکا اشاره کردید، شکست در مقابل چه کسی و کدام شکست؟

کورش مدرسی: شکست، شکست پروژه یا استراتژی نئوکنسرواتیوها و استراتژی ضربه پیشگیرانه آن ها است. شکست پروژه ای که جرج بوش شروع کرد. نئوکنسرواتیوهای آمریکا با یک تصویر دست راستی و درعین حال ابلهانه استراتژی خود را پایه ریختند گفتند که میریزند عراق را می گیرند، تمام پیگماهای نظامی شان را از

صفحه ۳

گذاری شده است. سوانح حین کار بر اثر نبود ابتدایی ترین ابزار و امکانات برای جلوگیری از این حوادث دلیل اصلی این وضعیت است که کارگران آن را هر لحظه به جان میخرند. سرمایه داران و دولتشان نه تنها نیروی ارزان کارگر را میخوانند و از برکت سرکوب و خفقان و وحشی گری حکومت اسلامی از آن بهره مندند، بلکه بدترین محیط های کار را برای کارگران و کارکنان خود برپا کرده اند. سود فوق العاده را از قبل کار

کارگران به جیب میزنند و همزمان جان کارگران و مرگ آنها برایشان بشیزی

صفحه ۲

عوارض بمراتب مخرب سیل برخوردار نبوده و نیستند.

صد لعنت به طبیعت با قمار

صفحه ۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

آفریقای جنوبی یک میلیون...

اتحادیه این بخش را به خیابان خواهد کشاند. خواسته‌های کارگران اعتصابی در این بخش ۱۵ درصد افزایش دستمزد، کاهش ساعت کار به ۸ ساعت برای ۵ روز در هفته، پرداخت حقوق در ایام کم کاری، پرداخت مستقیم حقوق از جانب کارفرمایان به کارگران و حذف واسطه‌های سودجو و شش ماه مرخصی زایمان برای زنان کارگر است. میگویند توقف کار در این بخش باعث توقف تولید دو هزار و ۲۰۰ خودرو در روز است.

وزیر خدمات عمومی آفریقای جنوبی در جواب مطالبات کارگران این بخش گفته است، "خواست افزایش ۱۵ درصد منطقی نیست و امکان رقابت تولیدات خودرو آن کشور را در بازار جهانی از بین می‌برد".

دامنه اعتصاب در آفریقای جنوبی به شهرهای مختلف کشیده شده است و پلیس بارها به اعتصابیون یورش برده و دهها نفر در اثر حمله پلیس زخمی شده‌اند.

استدالات وزیر خدمات عمومی آفریقای جنوبی به کارگران اعتصابی بخش اتومبیل سازی این کشور، همان استدلال کلاسیک سرمایه داری است که در اعتصابات مختلف و اعتراضات طبقه کارگر بیان میشود. افزایش دستمزد و مزایای کارگران قدرت رقابتی را در بازار جهانی برای سرمایه داران پایین خواهد آورد. تامین سود بیشتر و تولید ارزاتر برای توان رقابتی را باید به قیمت اخراج و بیکارسازی و از جیب طبقه کارگر و از نیرو و توان و خون این طبقه پرداخت. این را سرمایه داران هفت تپه و بسیاری مراکز کارگری در ایران نیز در مقابل اعتراض کارگران این مراکز

صدقه و صلوات، به جای ...

بندی است که کسی گوشش به این راه حل سرمایه داران بدهکار نیست و این عکس العمل سخنگوی سرمایه داران در نفت با استهزا و انتقاد شدید کارگران و کارکنان روبرو شده است و آنها در عوض خواستار انجام اقدامات لازم در مورد مساله "سلامتی و امنیت محیط کار" هستند.

کارگران و کارکنان پالایشگاه ها، حفاری ها، گاز و پتروشیمی در شرایط بسیار دشوار و سخت ترین و ناامن ترین محیط کاری و جوی، بویژه در جنوب ایران شبانه روز مشغول به کار هستند. بخش قابل توجهی از آنان بدرستی میدانند که مقررات و قوانین مربوط به سلامتی و امنیت محیط کار نه ناشی از این است که آنها صدقه نمیدهند و نماز نمیخوانند و هنگام کار چهار حریق شد، تکرار حادثه ای شبیه صدمات مصدومان جنوب ایران بزرگ ترین امر در بار در بزرگ ترین میدان نفتی دریایی ایران و ..."

چنین شرایطی را تحمیل کرده اند. آنها میدانند که سپردن شرکت های نفتی به بخش خصوصی و نداشتن استاندارد بوده اند. اینها نشان از سوانح بسیار و کشته و زخمی شدن کارگران دارد و از طرف دولت و بویژه کارگران و تشکل هایشان قابل کنترل باشد، چگونه باعث فدا کردن جان شان و خطرات بسیار برای آنها در این محیط ها شده است.

این موضوع بویژه در یکسال گذشته است. موجب نارضایتی شدید کارگران و کارکنان در این صنعت و شرکت های تابعه آن شده است و در مقابل این معضل که هر روزه جان چنین نفر را میگیرد، دولت و شرکت های مختلف در این صنعت، اعم از نفت، پتروشیمی، گاز، پالایش و پخش، به "راه حلی" رسیده اند که در نوع خود بی نظیر است.

سایت نفت نیوز سخنگوی این شرکت ها در ۱۸ مرداد ۸۹ اعلام کرد که: "مکاران صنعت نفت برای دفع بلا و کاهش حوادث ناشی از کار در

تاسیسات صدقه بدهند" و نه تنها این بلکه "چند توصیه مهم دین مبین اسلام برای دفع بلا" را هم تبلیغ کرده اند. و خواسته اند که کارگران و کارکنان بخشهای مختلف این صنعت به "قرانت قران و بویژه خواندن آیه الکرسی و سوریه یاسین" پناه ببرند، دعا و نماز بخوانند و بر محمد و آل محمد صلوات بفرستند.

سرمایه داران و دولت عوامفریبشان به کارگران و کارکنان نفت هم که میرسد میخواهند که در برابر سوانح ناشی از عدم ایمنی محیط کار، استفاده از امکانات و تکنولوژی پایین و زنگ زده، اولاً هزینه این شرایط را خود بپردازند و ثانیاً اگر به قران و نماز و داران و دولت شان است که صدقه و چرنیبات از این قبیل پناه نبرند خود صلوات را تبلیغ میکنند. مسئول سوانح هستند.

به بیکاری و اخراج داده اند. اعتصابات آفریقای جنوبی، اعتصابات عمومی در یونان، اعتصاب کارگران هوندا در چین، اعتصاب کارگران پوشاک در بنگلادش و دهها تحرک و اعتصاب کارگری در کشورهای مختلف، بیش از هر زمان همسنوشتی کارگران جهان و تناقضات نظم سرمایه داری با زندگی انسانی و مرفه برای طبقه کارگر و انسان کار کن را نشان میدهد. این اتفاقات کورسوی امید در اعتراض طبقه کارگر به بردگی مزدی و شرایط اسفباری است که سهم اکثریت مردم دنیا از رفاه و علم و تکنیک و پول و امکانات نجومی است که روزانه تولید میشود.

تحولات این نوره و یورش لجام گسیخته بورژوازی برای برون رفت از بحران اقتصادی بر کرده طبقه کارگر، افزایش هر روزه ثروت و سامان و امکانات بهتر زیستن برای بشریت و در همان حال افزایش فقر و بیکاری و محرومیت این طبقه، طبل یک مبارزه طبقاتی خونین را در سراسر دنیا به صدا در آورده است. طبقه کارگر در این مبارزه نه تنها برای پیروزی، بلکه برای بهبودی در زندگی خود و برای دریافت سهمی از آنچه خود ساخته است، راهی جز اتحاد طبقاتی خود به عنوان یک طبقه جهانی و توسل به سوسیالیسم به عنوان آلترناتو و جواب خود به توحش حاکم را ندارد.

کنگره چهارم حزب حکمتیست روزهای ۲۵ و ۲۶ سپتامبر بطور علنی برگزار میشود.

برای دسترسی به نشریه کنگره به سایت حزب حکمتیست مراجعه کنید.

برای شرکت در کنگره و ثبت نام و کسب اطلاعات بیشتر، همچنان میتوانید به دبیرخانه حزب و تشکیلاتهای حزب حکمتیست در کشورهای مختلف مراجعه کنید.

www.hekmatist.com

برنامه های رادیو پرتو را گوش کنید

www.radiopartow.com

جمعه ۲۹ مرداد برابر با ۲۰ اوت

- گفتگو با کورش مدرسی در مورد آینده عراق و منطقه
- گفتگو با رحمان حسین زاده در مورد سلگورد حمله جمهوری اسلامی به کردستان
- گفتگو با سلام زجی دربارله گارد آزادی

رادیو پرتو صدای اعتراض رادیکال طبقه کارگر است. رادیو پرتو را گوش کنید و به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

عراق بعد از خروج نیروهای...

کشورهای دیگر عربی و بخصوص عربستان به عراق منتقل میکنند، عراق اسرائیل دوم می شود که جای عربستان سعودی را میگیرد، آمریکا بر کل مناطق نفتی خاورمیانه سلطه کامل پیدا میکند، عملاً شریان حیاتی چین و غیره را در کنترل میگیرد و ضربه شستی به دنیا نشان میدهد که چه کسی رئیس است. این پروژه و این استراتژی دست راستی و ابلهانه شکست خورد.

فکر کند دست پائین دارد سعی میکند طرف مقابل را به ضرب این نوع ترور به شریک کردن بیشتر خود بکشد. آنچه که امروز در عراق پشت بام گذاری ها و ترور ها است چانه زدنیا بر سر قدرت است.

امروز فعلاً و در مجموع سهم ناسیونالیسم کُرد، ناسیونالیسم عرب شیعه و ناسیونالیسم، با استاندارد عراق سکولار، عربی تا اندازه‌ای معلوم شده است. چانه زدن های اصلی میان دو رگه ناسیونالیسم در عراق است که می خواهند پست نخست وزیری و دیگر پست های اصلی را میان خود تقسیم کنند. در هرحال، اما، سرنوشت بهتری در انتظار مردم عراق نیست.

تصورم این است که وضع کماکان به همین منوال باقی خواهد ماند. مگر اینکه فاکتورهای مهم دیگری مثل حمله اسرائیل به ایران یا درگیر شدن آمریکا با ایران اتفاق بیفتد. آنوقت کل صحنه تغییر خواهد کرد.

رادیو پرتو: گفته می شود که آمریکا دارد از زیر بار مسئولیت خود شانه خالی میکند. دارد فرار میکند و به محض بیرون رفتن آمریکا شاهد بهم خوردن اوضاع میشویم. میگویند آمریکا مسئولیتی در مقابل جامعه عراق و خرابی آن دارد که نباید به جا بگذارد و فرار کند. از طرف دیگر کسانی که خواهان خروج فوری نیروهای آمریکا هستند می گویند به هر ترتیبی که باشد خروج آمریکا باعث ثبات بیشتری می شود. از جمله حزب حکمتیت خواهان خروج فوری نیروهای آمریکایی است. مسئولیت سیاسی و اخلاقی آمریکا چه می شود؟

کوروش مدرسی: من تصور نمی کنم آن جنایت کار در قبال قربانی اش مسئولیت اخلاقی ای دارد. دولت آمریکا یک نیروی جنایت کار است. چند صد هزار نفر از مردم عراق را کشت و زندگی میلیونها نفر را برای چندین نسل به باد داده است. آیا باید برای چنین جنایتکاری مسئولیت اخلاقی قائل شد و یا به او مسئولتی داد؟

اگر قرار است مسئولیتی در کار باشد باید ابتدا جرح بوش و تونی بلر به عنوان جنایتکار جنگی به دادگاه کشیده و محاکمه شوند بعد مجازات آن ها و غرامتی که این دولت ها باید به مردم عراق به پردازند را معلوم کرد. تحقق این کار اما با حضور نیروهای آمریکایی در منطقه متناقض است. نیروهای آمریکایی در پی مسئولیتی به اینجا نیامده اند. اینجا هستند که دنیا را مرعوب کنند. برای قلدری و تأمین هژمونی آمریکا آمده اند و باید فوراً

بیرون بروند. اجازه بدهند ما و طبقه کارگر ایران و عراق تکلیف مان را با رژیم هائی که با آنها طرف هستیم کنند. روشن کنیم.

رادیو پرتو: تا آنجائی که باز هم به مسئله فضای جنگی مربوط می شود مسئله افغانستان مطرح است، شروع خروج نیروهای آمریکایی از عراق و بیروز اعلام کردند که از سال آینده شروع خواهند کرد البته پایان قطعی آن را معلوم نکردند ولی شروع آن را اعلام کرده اند. از یک طرف فضای جنگی بر علیه جمهوری اسلامی و از یک طرف بحث از اینکه فردای زحمتکش این منطقه دارد. باعث شده که لانه های فساد و عقب ماندگی و ارتجاعی مانند عربستان سعودی و کجای صحنه سیاسی قرار می گیرد؟

کوروش مدرسی: اولاً افغانستان داستان دیگری دارد که اجازه بدهید آنرا به مسئولیت اخلاقی دارد قبول کرده است که آمریکا گویا نقشی دارد یا مسئولیتی به عهده اش گذاشته شده است. اما چنین مسئولیتی را چه کسی به آمریکا داده است؟ می شود لیبرال ها و ژورنالیست ها منبع اعطای این مسئولیت را توضیح بدهند؟

به نظر من آمریکا مسئولیتی که ندارد هیچ، مجرم است. جرح بوش و نیک چینی و رامسفلد و تونی بلر جنایتکاران جنگی هستند. به اضافه همه کسانی که در این فاجعه ای که بر مردم عراق و منطقه تحمیل کرده اند نقش تعیین کننده داشته اند.

باید بدوا از این دولت ها غرامت گرفت. باید به مردم عراق غرامت داده شود و تضمین گرفته بشود که چنین کاری را در جای دیگری تکرار نخواهند کرد.

رادیو پرتو: فضای رسانه ها، متخصصین و دولتهائی به این اشاره میکنند که خروج نیروهای آمریکایی از عراق را بخشی از نقشه جنگی آمریکا میدانند که دارد تدارک حمله به ایران را میبیند. آیا شما با این موافق هستید؟

کوروش مدرسی: اگر آمریکا نیروهایش را در جای دیگری در منطقه متمرکز میکرد شاید این حرف درست می بود. ولی متوجه نیستم که کسی که میخواهد جنگ کند چرا نیروهایش را از منطقه خارج میکند؟

اینها را باید بخشی از تبلیغات جنگی دو طرف دانست. به نظر من حمله به ایران در دستور آمریکا نیست. ولی اسرائیل ممکن است این کار را بکند. در چنین حالتی هم وجود نیروهای آمریکایی در عراق الزاماً به ضرر آمریکا نیست. در چینی حمله ای در

خود و یک دولت سوپر صفحه ۴

مرگ بر جمهوری اسلامی!

عراق بعد از خروج نیروهای...

ارتجاعی بر سر کار. و دیگری دولتی به همان اندازه سوپرارتجاعی جمهوری اسلامی ایران.

اسرائیل می تواند هر ماجراجویی را شروع بکند و خواسته یا ناخواسته پای آمریکا وسط بگردد. ایران هم متقابلاً میتواند ماجراجویی کند. آن چیزی که برای مردم ایران و برای طبقه کارگر ایران مهم است فضای جنگی است.

اولاً فضای جنگی که اسرائیل و دولت ایران دامن میزنند، فضائی که پایه سیاست چماق آمریکا است فضای به شدت خطرناکی را بوجود می آورد. مثل این است که شما در یک انبار گاه خشک مرتب کبریت بزنید بعد هم فکر کنید که کبریت از دستم نمی افتد. بلاخره یک وقت کبریت از دست یکی می افتد و بعد کل منطقه در کام آتش فرو میرود. فاجعه ای که بر مردم ایران و بر مردم منطقه خواهد رفت عظیم خواهد بود.

ثانیاً خود فضای جنگی باعث می شود که دولت جمهوری اسلامی بیشتر سرکوب کند و کل ناسیونالیسم ایرانی را پشت سر خود بسیج کند. هر تیر و هر بمبی که احیاناً آمریکا یا اسرائیل به ایران بزنند چندین سال به زندگی جمهوری اسلامی اضافه خواهد کرد و سرنوشتی جمهوری اسلامی را برای نیروهای انقلابی در جامعه ایران و بویژه برای طبقه کارگر به مراتب دشوارتر خواهد کرد.

ما فال بین سیاسی نیستیم که بگویم

جنگ می شود یا نمیشود. اما باید بتوانیم فضائی که بوجود می آید و عراق این فضا را ببینیم. باید در مقابل دامن زدن به این فضا از طرف ایران، اسرائیل یا آمریکا ایستاد. در غیر این صورت باید منتظر فاجعه بود. فاجعه ای که جامعه ایران و کل منطقه را صدها سال به عقب بر خواهد گرداند.

مطمئن نیستیم جنگ در دستور آمریکا است اما در کنترلش هم نیست. اما فضای جنگی در دستور آمریکا هست. دامن زدن به فضای جنگی در دستور جمهوری اسلامی و اسرائیل هم هست. اینکه چه کسی اول پلک میزند و با چه کسی اول هفت تیرش را میکشد اصلاً مهم نیست. اصلاً مهم نیست چه کسی جنگ را شروع میکند. مسئله این است که مردم آن منطقه به خاک و خون کشیده می شوند؛ در ابعادی که فاجعه عراق در مقایسه با آن بازیچه خواهد بود. باید سعی کرد جلوی این ایستاد.

رادیو پرتو : شما بخش زیادی از سوالات من را جواب دادید. اجازه دهید خیلی کوتاه برگردیم به عراق. خیلی خلاصه عراق بعد از این خروج نیروهای آمریکا، کشمکش ها و ناروشتی هائی که آنجا وجود دارد را چگونه توضیح میدهید ؟

کوروش مدرسی: عراق کشوری است که در آن هنوز هیچ یک از جنبش های اصلی سیاسی و اجتماعی دست بالا را ندارند. در نتیجه هنوز یک کشور واحد نیست. این منشاء بی ثباتی است.

هر وقت از یک کشور با ثبات حرف می زنید در آن کشور یکی از جریانهای

اجتماعی اصلی، خواه ناسیونالیسم خواه سوسیالیسم دست بالا را دارد و به آن هویت و لذا ثبات میدهد. آن کشور را یکپارچه میکند و به آن هویت ملی یا هویت کشوری میدهد.

عراق نوره صدام حسین این هویت را داشت. عراق کشوری عربی بود که به ضرب بمب شیمیائی و حوض اسید و همه اینها با ثبات نگاه داشته شده بود. بلاخره مردم زندگیشان را در چارچوب مقررات مننی و سیاسی و اقتصادی آن کشور پیش میبردند.

امروز چنین نیست. امروز ناسیونالیسم کُرد را داریم که در کردستان حکومتی را برقرار کرده است. اما حتی این حکومت واقعی نیست. حکومتی است صرفاً بر اساس تقسیم پول نفت. تولید یا فونکسیون مالی مهمی در کردستان در جریان نیست. حتی مثل امارات نیست. همین خاطر آینده ای روشنی در مقابل خود ندارد. به همین دلیل بخش اعظم صاحبان ثروت و روشنفکران آن

جامعه دو بنی هستند. یک پیشان در کردستان عراق است و یک پیشان در خارج. آنجا پول بدست می آورند در خارج سرمایه گذاری میکنند. هر کس که بتواند دربرود، درمیرود. علیرغم اینکه در کردستان عراق آزادی های سیاسی، در مقیاس خاورمیانه، وسیعی هست کسی آینده مطمئنی را پیش رو نمی بیند. بورژوازی آنجا یک زندگی موقت را میگذراند. در منطقه عرب نشین عراق دو رگه از ناسیونالیسم را داریم. یک رگه که آینده و رشد سرمایه داری در عراق را در اتحاد با ایران

می بیند و یکی که پایه اش بعثی ها هستند،

رگه ای که، بامعبار های خاورمیانه، سکولار است و رشد بورژوازی عراق را بعنوان رقیب ایران برای خود معنی میکند. ناسیونالیسم نوع اول را جریانهای شیعه نمایندگی میکنند.

عراق برای نجات از این وضع یا باید به نو یا سه کشور تقسیم شود و یا یک کشور شود. یک کشور کردن عراق از دست ناسیونالیسم کرد ساخته نیست. یا باید یکی از ناسیونالیست های عربی این کار را بکنند یا جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر که فعلاً قدرت زیادی ندارد. عراق مثل سوئیس فدرالی نمیشود. در سوئیس یک منفعت واحد مالی - بانکی همه کانتون ها را دور هم نگاه داشته است. در عراق چنین منفعتی وجود ندارد.

در نتیجه گرچه در دراز مدت عراق نمیتواند در این وضع بماند اما فعلاً تا این نیروها تکلیفشان را با هم روشن کنند اوضاع عراق به همین وجه باقی خواهد ماند.

به نظر من عراق در این چند راه قرار گرفته است و بازیگر های این صحنه تعیین میکنند چه کسی برنده میشود چه کسی بازنده. تا وقتی که هنوز یکی دست بالای کامل پیدا نکرده است، عراق یک کشور بی آینده است که بورژوازی پول در می آورد که به جیب بزند و از آنجا فرار کند. دو بنی است.

بنون رویدادی مهم، مثل جنگ با جمهوری اسلامی، خروج نیروهای آمریکائی تغییر جدی را در اوضاع عراق بوجود نمی آورد.

قهر طبیعت، قهر سرمایه ...

کور و بیرحمته ای که با زندگی این مردم بدان دست زده است. اما ناسازگاری و غضب طبیعت میبایست و میتوانست در دامنه خسارات وارده محدود گردد. فاجعه انسانی بزرگ حاصل از سیل را نمیتوان به طبیعت منسوب کرد. فاجعه در آنجاست که

چگونه میلیونها انسان در عرض یک شب به قعر نیستی سقوط میکنند. مناطق سیل زده هرگز مناطق حاصل خیز و پربرکتی برای ساکنان آن نبوده است. جرم طبیعت و سیل آن شاید همینقدر باشد که پرده کاذب زندگی را بکنار زده و واقعیت درنناک این میلیونها مردم را به قضاوت گذاشته است. فاجعه آنجاست که

چگونه زندگی میلیونها خانواده با موجودیت تعداد معدودی گاو و گوسفند و یا چند متر مربع زمین سنگلاخ و کشت پر مرارت آنها گره خورده است. یک شب و در گذر بارانها همه پایه های زندگی بیکباره ناپدید شده است. مشاهده بی پناهی و سردرگمی این مردم در مقابل سوال چگونگی تأمین امروز و فردای خود ترسناک است. بدین چهره بهت زده میلیونها نفر در انتظار چادر و

شیر خشک اردوگاههای امداد، دیدن صحنه صدها هزار نفری که در آستانه بیماریهای گوناگون و محروم از هرگونه حفاظ و حمایت، هر بیننده ای را منکوب میسازد.

یوسف جمال یک زحمتکش مناطق سیل زده، در مقابل سوال خبرنگار میگوید که " این فاجعه ناشی از غضب خداوند است و تنها باید دست بدامن او شد." حق با اوست. تنها در قاموس خداوند قهار افسانه های ترسناک مذهبی میتواند بگنجد که پس از نسلهای کار و تلاش، این مردم هنوز هم اینچنین فقر زده، تنها و آسیب پذیر باقی مانده باشند. تنها قهر خداوندی است که میتواند اینچنین خونسرد و لاقید با زندگی او و عزیزانش بازی کند. این سیلاب تعداد قابل توجهی مدارس و درمانگاه و بیمارستان و پل و جاده و تجهیزات و مراکز امداد و دامپزشکی و امثال آنها را در مسیر خود نداشته است. میلیونها زحمتکش سیل زده پاکستانی هیچ دلیلی

ندارند که امروز به مسئولیت و امداد و کمک رسائی دولت و مسئولیت اجتماعی آنها دل خوش کنند.

پاکستان کشور بزرگ و ثروتمند و با تکنیک و امکانات پیشرفته است. یکی از قدرتمندترین ارتشهای منطقه و مسلح به تجهیزات اتمی تنها جلوه کوچکی از موقعیت این کشور است. چند سال قبلتر از درجه پدیده عظیم کار کودکان دنیای

امروز چشم به واقعیت سرمایه داری وحشی حاکم بر پاکستان گشود. سیل امروز "فرصت" دیگری را ایجاد کرده است که از درجه زندگی میلیونها نفر مردم زحمتکش واقعیت طبقاتی حکومت سرمایه را لمس کرد. امروز با فروکش باران و کاهش ابعاد سیل، دیگر چیزی از دار و ندار میلیونها مردم منطقه باقی نمانده است. اما فاجعه انسانی بزرگ تازه در آغاز راه است. خطرات بزرگی بازماندگان سیل را تهدید میکند، تنها

نشریه حزب کمونیست کارگری حکمیتست
سردبیر: خالد حاج محمدی
www.hekmatist.com

کمونیست را بخوانید
کمونیست را بدست کارگران برسانید
کمونیست را تکثیر و توزیع کنید
به کمونیست کمک مالی کنید

زنده باد سوسیالیسم